

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ХІМІЇ ВИСОКОМОЛЕКУЛЯРНИХ СПОЛУК

Розглянуто та ухвалено
Вченою радою Інституту хімії
високомолекулярних сполук НАН
України

протокол № 7 від 24 квітня 2018 р.

доктор хімічних наук

О.О. Бровко

ПОЛОЖЕННЯ

**про порядок оцінювання результатів навчальної
діяльності здобувачів третього освітньо-наукового рівня**

1. Загальні положення

1.1. Положення про порядок оцінювання результатів навчальної діяльності (далі – Положення) в Інституті хімії високомолекулярних сполук Національної академії наук України (далі – Інститут) розроблено відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII, Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 р. № 2145-VIII, Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII, Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 26.11.2015 р. № 848-VIII, Постанови Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 р. № 1187 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти».

1.2. Положення має на меті удосконалення системи контролю якості знань здобувачів наукового ступеня доктор філософії, сприяння формуванню системних і систематичних знань та ефективній самостійній роботі здобувачів третього освітньо-наукового рівня упродовж семестру та усього періоду навчання, підвищення об'єктивності оцінювання знань та адаптацію до вимог, визначених Європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою залікових ЄКТС-кредитів.

1.3. Положення регламентує організацію поточного, підсумкового та екзаменаційного контролю знань здобувачів третього освітньо-наукового рівня, проведення практик.

1.4. Оцінювання знань аспірантів за кредитною трансферно-накопичувальною системою сприяє:

– підвищенню мотивації здобувачів до систематичної активної роботи впродовж усього періоду навчання за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, переорієнтації їхніх цілей лише з отримання позитивної оцінки на формування системних, стійких знань, умінь, навичок і компетентностей;

– відкритості контролю, який базується на ознайомленні здобувачів на початку вивчення дисципліни з її змістом, формами, видами контрольних завдань, критеріями та порядком їх оцінювання (навчальна програма та робоча навчальна програма відповідної дисципліни);

– подоланню елементів суб'єктивізму при оцінюванні знань, що забезпечується впровадженням, крім традиційного опитування, інших різноманітних форм контролю, оцінюванням усіх видів навчальної роботиздобувача – самостійної роботи, виступів на заняттях з доповідями, презентаціями тощо, які визначаються робочою навчальною програмою дисципліни;

– забезпеченню належних умов для вивчення програмного матеріалу усіх навчальних дисциплін і підготовки до контрольних заходів;

– розширенню можливостей для всебічного розкриття здібностей здобувачів, розвитку їх творчого мислення та підвищення ефективності освітнього процесу.

1.5. Положення стосується усіх здобувачів вищої освіти третього освітньо-наукового рівня, які навчаються за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями усіх спеціальностей (освітньо-наукових програм (ОНП)), що ліцензовані та акредитовані в Інституті.

2. Основні терміни та поняття

2.1. Основні терміни і їх визначення:

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – кредит ЄКТС) – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

Якість освітньої діяльності – рівень організації освітнього процесу у закладі вищої освіти, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань.

Результати навчання – це твердження про те, що особа, яка навчається, знає, розуміє і здатна виконувати після завершення навчання. Досягнення результатів навчання оцінюються за допомогою процедур, що ґрунтуються на чітких і прозорих критеріях. Результати навчання встановлюють як окремим навчальним компонентам, так і програмам в цілому.

3. Види контролю та їх визначення

3.1. Оцінювання – це один із завершальних етапів навчальної діяльності здобувача вищої освіти та визначення успішності навчання. Процедура та методика оцінювання суттєво впливають на остаточні результати, на можливість корегування організації навчального процесу з метою поліпшення його якості, аналізу та на статистичну достовірність оцінок. За змістом необхідно оцінювати досягнення аспірантом визначених результатів навчання, зокрема рівень сформованості знань, вмінь, навичок та компетентностей, що визначені в освітньо-науковій програмі та зазначені у навчальній програмі відповідної навчальної дисципліни.

Контрольні заходи – це обов'язковий елемент зворотного зв'язку в процесі навчання, який визначає відповідність рівня набутих здобувачами вищої освіти знань, умінь і навичок вимогам Стандарту освіти.

3.2. Система оцінювання знань, умінь та навичок аспірантів, набутих під час навчання, містить такі складники:

- поточний контроль результатів навчальної діяльності аспірантів та оцінювання її результатів під час вивчення обов'язкових і вибіркового дисциплін;
- підсумковий контроль результатів навчальної діяльності аспірантів та оцінювання її результатів після вивчення обов'язкових і вибіркового дисциплін;
- оцінювання кваліфікаційних екзаменів;
- поточна і підсумкова атестація індивідуального плану здобувача.

3.3. На початку вивчення дисципліни викладач інформує здобувача вищої освіти про зміст, форму проведення контролів і критерії їх оцінювання.

3.4. *Поточний контроль* здійснюється протягом семестру під час проведення лекційних, практичних, семінарських занять і оцінюється сумою набраних балів. Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування або письмового експрес-контролю, виступів аспірантів під час обговорення питань, у формі комп'ютерного тестування тощо. При цьому на одному занятті здобувач може отримати бали за різні види діяльності (усна

відповідь, практичні навички та вміння, письмовий або комп'ютерний контроль тощо). Самостійна робота аспірантів, яка передбачена темою заняття поряд із аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, перевіряється під час підсумкового контролю або екзамену.

Поточний контроль є обов'язковим. Завданням поточного контролю є перевірка рівня: засвоєння відповідного навчального матеріалу, набуття знань та сформованості навичок вирішення конкретних питань та ситуацій, умінь самостійно опрацювати тексти, здатності осмислювати сутність змісту матеріалу заняття, сформованості вмінь публічно чи письмово обґрунтувати власну точку зору, оволодіти методами збирання, обробки та інтерпретації результатів досліджень.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачем та здобувачами вищої освіти у процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією аспірантів. Інформація, одержана під час поточного контролю, використовується як викладачами – для коригування методів і засобів навчання, так і здобувачами – для планування самостійної роботи.

3.4.1. При поточному контролі результатів навчання здобувачів під час вивчення обов'язкових і вибіркового дисциплін оцінці підлягають результати навчання, що виявляються через набуті компетентності (знання, вміння, навички тощо), а саме: на денній та заочній формах навчання:

- відповіді (виступи) на аудиторних заняттях;
- результати виконання контрольних робіт;
- результати виконання і захисту завдань самостійної роботи;
- результати виконання і захисту інших видів робіт, що передбачені робочою

навчальною програмою.

3.4.2. Поточний контроль за результатами виконання контрольних робіт передбачає оцінювання теоретичних знань та практичних умінь і навичок, які аспірант набув після опанування певної завершеної частини навчального матеріалу з дисципліни. Контрольні роботи можуть проводитися у формі тестування; відповідей на теоретичні питання; розв'язання практичних завдань; усного опитування; розв'язання практичних ситуацій (кейсів) тощо.

З однієї дисципліни за семестр може проводитися не більше 2-х контрольних робіт. Викладачі мають завчасно інформувати аспірантів про терміни їх проведення і зміст.

3.4.3. У разі пропуску з поважних причин аудиторних занять аспірант денної і заочної форми навчання має право їх відпрацювати за графіком консультацій. Відпрацювання аудиторних занять можуть бути здійснені впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) не пізніше наступної атестації у відповідному семестрі. Поважними причинами пропуску аспірантом аудиторних занять можуть бути хвороба, виклик до суду, правоохоронних органів чи до військового комісаріату; відрядження; сімейні обставини тощо, що мають бути підтверджені документально – лікарняний, медична довідка, повістка, тощо. Порядок відпрацювання пропущених занять визначає викладач.

3.4.4. Поточний контроль результатів виконання завдань самостійної роботи передбачає оцінювання результатів виконання і захисту розрахункових робіт; рівня підготовки рефератів, аналіз публікацій; рівня виконання завдань з поглибленого вивчення дисципліни тощо. Завдання самостійної роботи мають обов'язковий та вибірково-статус.

3.4.5. Результат поточного контролю результатів навчальної діяльності аспірантів визначається сумарно за всіма складовими поточного контролю.

3.4.6. Результат поточного контролю визначається в діапазоні 0-100 балів для дисциплін з підсумковим контролем у формі екзамену та заліку.

3.4.7. Якщо дисципліна вивчається більше 1-го семестру, рівень поточного контролю за весь період її вивчення визначається посеместрово в обсязі 100 балів.

3.4.8. Результати оцінювання поточного контролю фіксуються в рейтинговій відомості.

3.4.9. Аспірант, який набрав за результатами поточного контролю від 0 до 34 балів (включно), вважається таким, що не виконав вимоги робочої навчальної програми з дисципліни, передбаченої індивідуальним навчальним планом, і отримує з дисципліни незадовільну оцінку. Він має право за власною заявою опанувати цю дисципліну в наступному семестрі понад обсяги, встановлені навчальним планом, за індивідуальним графіком у формі додаткової індивідуально-консультативної роботи згідно з діючими в Інституті положеннями. Під час таких занять він має виконувати завдання для самостійної роботи, модульні контрольні роботи, інші види робіт, передбачені робочою навчальною програмою з дисципліни, та набрати від 35 до 100 балів (включно). Бали у кількості 35 і більше є підставою для допуску аспіранта до екзамену чи заліку.

3.4.10. Аспірант, який набрав за результатами поточного контролю від 0 до 34 балів (включно) і не бажає опанувати дисципліну в наступному семестрі повторно понад обсяги, встановлені навчальним планом, за індивідуальним графіком у формі додаткової індивідуально-консультативної роботи, не допускається до повторного складання екзамену і вважається таким, що має академічну заборгованість. Зміст пунктів 3.4.9 та 3.4.10 розповсюджується на здобувачів денної форми навчання.

3.5. *Підсумковий контроль* – це форма контролю засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного та практичного матеріалу з окремої навчальної дисципліни, що проводиться як контрольний захід. Підсумковий контроль результатів навчальної діяльності здобувачів здійснюється для оцінювання їх знань, умінь та навичок і проводиться у формі екзамену чи заліку.

Екзамен – форма підсумкового контролю рівня засвоєння аспірантами теоретичного і практичного матеріалу з окремої навчальної дисципліни, що проводиться як контрольний захід за екзаменаційними білетами чи іншими видами опитувань, передбаченими навчальною програмою дисципліни, складеними за програмою дисципліни і затвердженими директором Інституту. Метою екзамену є перевірка рівня засвоєння аспірантом програмного матеріалу з усієї дисципліни (чи певної її частини), здатності творчого використання накопичених знань, формування власного ставлення до проблеми.

Залік – форма підсумкового контролю рівня засвоєння аспірантом навчального матеріалу з окремої дисципліни виключно на підставі результатів поточного контролю рівня знань, умінь та навичок аспірантів з окремої дисципліни. Оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів з обов'язкової дисципліни здійснюється відповідно до навчального плану або на підставі результатів поточного контролю та екзамену, або на підставі результатів поточного контролю та підсумкової контрольної роботи, або на підставі результатів поточного контролю у формі заліку. Оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів з вибіркової дисципліни здійснюється виключно на підставі результатів поточного контролю.

Перелік питань, які виносяться на семестровий контроль, повинні бути доведені до відома здобувачів вищої освіти викладачами на початку семестру.

3.5.1. На екзамені оцінюванню підлягають:

- володіння категорійним апаратом, фаховою термінологією та теоретичними знаннями;
- вміння демонструвати практичні навички при розв'язуванні задач, вирішенні ситуацій;
- вміння продемонструвати креативність та системність знань, володіння сучасними методами, методиками при вирішенні практичних питань.

3.5.3. Екзамен проводиться в письмовій або усній формі за екзаменаційними білетами, складеними за програмою дисципліни і затвердженими директором Інституту. Як виняток, екзамен з окремих дисциплін, враховуючи їх специфіку, може проводитися в усній (письмово-усній) формі за письмового дозволу директора Інституту. Документальне оформлення результатів підсумкового контролю з навчальних дисциплін, які викладаються іноземними мовами, здійснюється українською мовою.

3.5.4. Структура екзамену та критерії оцінювання кожного типу екзаменаційних завдань визначає науково-педагогічний працівник і затверджує директор Інституту, про що повідомляє здобувачів на початку вивчення дисципліни.

3.5.5. Якщо до екзаменаційного білета включаються як завдання блоки тестових питань, рекомендовано використовувати тести закритого типу (з варіантами відповідей) та відкритого типу (без варіантів відповідей).

3.6. Результати екзамену оцінюються по 100 бальній системі. Відповідь аспіранта на кожне із завдань, залежно від рівня його повноти й коректності, оцінюється різною кількістю балів. З дисципліни, яка вивчається впродовж двох і більш семестрів, підсумковий контроль здійснюється кожен семестр. Загальна оцінка з дисципліни рахується як середня за усі семестри, в яких вивчалась дисципліна.

3.6.1. Знання здобувачів вищої освіти оцінюються за такими критеріям:

Сума балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		оцінка	залік
90-100	A	Відмінно	Зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C		
64-73	D	Задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	Не зараховано
1-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

- **A** – оцінка «відмінно» (90-100 балів) Аспірант виявляє глибокі і міцні знання навчального матеріалу в обсязі робочої програми дисципліни. Вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію. Використовує набуті знання і вміння для прийняття рішень у стандартних і нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, відстоює власну позицію щодо питань, які розглядаються. Аспірант добре знайомий з основною, а також додатковою літературою.

- **B** – оцінка «добре» (82-89 балів) Аспірант вільно володіє вивченим обсягом матеріалу. Вміє застосовувати набуті знання та вміння для вирішення практичних завдань,

але допускає окремі неточності. У відповіді прослідковується порушення принципу систематичності і логічності викладу навчального матеріалу. Самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких є незначна. Аспірант виявляє ґрунтовне знання основної бібліографії, однак лише поверхнево орієнтується у допоміжній літературі.

- **C** – оцінка «добре» (74-81 бали) Аспірант в загальному добре володіє матеріалом. Вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці. Відповідь аспіранта правильна, але недостатньо повна, бездоказова. Аспірант вміє виправляти помилки, серед яких є суттєві. Аспірант виявляє знайомство та розуміння основної бібліографії, однак зовсім не орієнтується у допоміжній літературі.

- **D** – оцінка «задовільно» (64-73 бали). Аспірант відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, але допускає значну кількість неточностей і грубих помилок, які може усувати за допомогою викладача. У своїх міркуваннях опирається на повторення думок викладача або автора, не вміє навести власні приклади, не може відповісти на додаткові запитання. Аспірант виявляє поверхове знайомство та розуміння лише основної бібліографії та зовсім не орієнтується у допоміжній літературі.

- **E** – оцінка «задовільно» (60-63 бали). Аспірант володіє навчальним матеріалом на рівні, який визначається як мінімально допустимий. Бачить навчальну дисципліну як нагромадження випадкових і не пов'язаних між собою тем. У своїх міркуваннях не здатен аналізувати окрему тему дисципліни у контексті інших тем і виражати взаємозв'язок між ними. Його відповіді мають шаблонний характер і не відображають самостійного розуміння теми. Аспірант трохи орієнтується в основній бібліографії.

- **FX** – оцінка «незадовільно» (35-59 балів). Аспірант володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну його частину. Він спроможний висвітлити лише окремі питання, не вміючи їх аргументувати чи пояснити. Цілісність розуміння матеріалу з дисципліни відсутня. Його участь у навчальному процесі є пасивною, відповіді в більшості є невірними або дуже поверховими і обмежуються механічним засвоєнням програми навчальної дисципліни.

- **F** – оцінка «незадовільно» (1-34 бали). Аспірант володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, однак не може їх аргументувати або науково пояснити. Аспірант повністю не виконав вимог робочої програми навчальної дисципліни.

3.6.2. Апеляція здобувачем вищої освіти щодо екзаменаційної оцінки повинна подаватись у письмовій формі протягом години після оголошення результатів екзамену. Перескладання екзаменів, на яких здобувач вищої освіти отримав незадовільну оцінку, в період екзаменаційної сесії не дозволяється.

3.6.3. Результати складання екзамену вносяться до індивідуальних планів здобувачів вищої освіти і екзаменаційних відомостей.

3.7. Аспіранти, які за сумарним результатом поточного і підсумкового контролю у формі екзамену набрали від 35 до 59 балів (включно), після належної підготовки мають право повторно скласти екзамен. Перескладання екзамену з дисципліни дозволяється двічі (вдруге – з комісією).

3.8. Аспірант, який під час опанування дисципліни понад обсяги, встановлені навчальним планом, за індивідуальним графіком у формі додаткової індивідуально-консультативної роботи набрав менше 34 балів (включно), не допускається до повторного

складання екзамену і вважається таким, що має академічну заборгованість. Зміст даного пункту розповсюджується на аспірантів денної форми навчання.

3.9. Аспіранти, які за результатами підсумкового контролю у формі заліку набрали від 0 до 59 балів (включно), після належної підготовки мають право повторно скласти залік.

4. Оцінювання результатів проходження науково-педагогічної практики

4.1. *Науково-педагогічна практика* є обов'язковим компонентом програми підготовки фахівців певного освітньо-кваліфікаційного рівня. Метою науково-педагогічної практики є поглиблення та закріплення знань аспірантів з питань організації і форм здійснення навчального процесу в сучасних умовах, його наукового, навчально-методичного та нормативного забезпечення, формування вмій і навичок опрацювання наукових та інформаційних джерел при підготовці занять, застосування активних методик викладання професійно-орієнтованих дисциплін відповідного фахового напрямку та дисциплін фундаментального циклу для відповідної спеціальності.

4.2. Проходження науково-педагогічної практики передбачає виконання аспірантом наступних видів робіт:

- підготовку та проведення семінарських занять;
- підготовку навчально-методичного забезпечення проведення семінарських занять;
- розробку завдань та організацію самостійної роботи аспірантів першого курсу з дисциплін, що читаються;
- підготовку навчально-методичного забезпечення проведення залікових робіт та іспитів з дисциплін, що читаються.

Науково-педагогічна практика має бути наближена до напрямків наукових досліджень аспіранта. Під час такої практики виникає можливість апробувати результати досліджень, що проводяться аспірантом при написанні дисертаційної роботи.

4.3. На практику відведено два кредити ЄКТС (60 годин), з них: проведення семінарських занять (12 годин), самостійна робота (48 годин). Терміни проходження практики та її зміст зазначаються в індивідуальному плані практиканта та затверджуються науковим керівником. Аспірант, перед проходженням практики, повинен разом із своїм керівником скласти індивідуальний план проходження практики відповідно до цієї програми та затвердити його на вченій раді Інституту.

4.4. Безпосереднє керівництво та контроль за виконанням індивідуального плану проходження практики аспіранта здійснюється керівником аспіранта.

4.5. Підсумковий контроль здійснюється у кінці проходження практики шляхом оцінювання виконання аспірантом індивідуального плану проходження практики та оформлення звітної документації. Вид підсумкового контролю: залік.

Результати складання заліку за результатами проходження науково-педагогічної практики вносяться до відомості обліку успішності та індивідуального навчального плану аспіранта.

5. Оцінювання результатів виконання завдань кваліфікаційних екзаменів

5.1. Оцінювання кваліфікаційних екзаменів передбачає підсумковий контроль за результатами навчання здобувачів щодо їх відповідності вимогам тимчасових проектів стандартів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні та проводиться у формі екзаменів з обов'язкових дисциплін в обсязі чинних робочих навчальних програм.

5.2. Оцінювання результатів кваліфікаційних екзаменів з дисциплін здійснюється з урахуванням поточної успішності в порядку, передбаченому системою контролю рівня знань, умінь та навичок для дисциплін з підсумковим контролем у формі екзамену (розділ 3 даного Положення) за 100-бальною шкалою.

5.3. Повторне складання (перескладання) кваліфікаційного екзамену з метою підвищення позитивної оцінки не дозволяється.

5.4. Результати поточного та підсумкового контролю є рівноцінними показниками рівня засвоєння аспірантом знань, набуття умінь та сформованості навичок, що визначені відповідною робочою навчальною програмою.

6. Поточна і підсумкова атестація наукової діяльності згідно індивідуального плану здобувача наукового ступеня доктор філософії

6.1. Наукова складова підготовки аспірантів передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації.

6.2. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук) є самостійним розгорнутим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового завдання в певній галузі знань або на межі кількох галузей, результати якого становлять оригінальний внесок в суму знань відповідної галузі (галузей) та оприлюднені у відповідних публікаціях.

6.3. Наукова складова оформляється у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта і є невід'ємною частиною індивідуального плану роботи аспіранта.

6.4. Аспіранти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації протягом нормативного терміну підготовки у відділі підготовки наукових кадрів та методично-інформаційного забезпечення Інституту.

6.5. Невід'ємною складовою підготовки аспірантів є підготовка та публікація наукових статей.

6.6. Формою підсумкового контролю виконання аспірантом індивідуального плану роботи є атестація – звітування про фактичний стан виконання запланованих на рік у індивідуальному плані роботи аспіранта показників освітньої та наукової діяльності аспіранта.

6.7. Поточна атестація здобувачів вищої освіти щодо результатів виконання індивідуального плану, який передбачає виконання дослідних робіт та успішне проходження освітньої складової, відбувається на засіданні вченої ради Інституту.

6.8. Підсумкова атестація здобувачів ступеня доктора філософії здійснюється разовими спеціалізованими вченими радами, утвореними для проведення разового захисту на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації. Період атестації встановлюється графіком навчального процесу аспірантів.

6.9. Результати проведення атестації кожного з аспірантів мають бути занесені до індивідуального плану роботи аспіранта.

6.10. Звіти аспірантів щодо виконання індивідуального плану роботи подаються і зберігаються у відділі науково-організаційної та інтелектуальної власності Інституту.

6.11. За наявності обставин, які унеможливають своєчасне (за графіком навчального процесу аспірантів) звітування, аспіранту може бути змінено період проведення атестації на підставі заяви аспіранта (з поясненням поважності причин і

обставин) і службової записки наукового керівника, які погоджено із гарантом освітньої діяльності, за наказом директора Інституту.

6.12. Підготовка в аспірантурі здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії завершується захистом наукових досягнень аспіранта в спеціалізованій вченій раді.

6.13. Стан готовності дисертацій здобувана вищої освіти ступеня доктора філософії до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників), або рішенням уповноваженого вченою радою структурного підрозділу Інституту.

6.14. Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом його навчальної та наукової складової індивідуального плану роботи.

Директор Інституту
доктор хімічних наук

О.О. Бровко

Гаранти освітньої діяльності
д.х.н., професор

С.В. Рябов

д.ф.-м.н., професор

В.В. Клепко